

Gel de Sen de

– Dilaraaksoy · 09 Kasım 2022

“Aşk güzel şey” der; sevdanın biri. İlhamın vuslat seferinden susuşlara gark ettiğim bekleyiş sayısınca çoğaltırım onu kalbimde. “Biri yok mu, aşk yok mu?” der; gönül saadetinden uçan martılar onun şehrinde yaşamak heyecanına sarılır birden; ben onunla her gün içimden konuştum yokluğunda. Derinden söyledim ona, onu sevmeyi sevdiğimi. Bir başkasıyla olunmayacağını bilmiyor muydu? Onun varlığında aşk her gün temize çekilirken hiç konuşmazken bile bende var olduğunu bilmiyor muydu?

Çelişki veryansınlarında volta atıyorum. Sesi, cennetin öz evladı; gülüşü, kaldırımlara döşenen sevda umudunun bitmez samimiyeti... Özlediğim sesinde temize çektim bugün kendimi, o konuştu; ben dinledim. Konuşamadım...

İnsan, neden sevmeyi garip bir yoklukta tüketir? Tek bir kişinin mutluluğunda demlenmez mi sabahların geceye eren kalpte kalışı?

Kalbimdeki kelebeklerin bugün uyanış vaktiydi; sadece sesini duymakla böyle olduysa bu kalp, bu aşk kaç ömürde kaç mutluluk yaşar?

Aklımın köyünün muhtarı olmuş, artık nasıl vazgeçilir ki? Kaç seneyi devirsem aklımda, kaç seneyi çıkarsam susuşumdan gönül bir tek ona paramparça. Başkasıyla olunur mu ki?

“Seni seviyorum” çiçeklerinin kurumaz yapraklarından çarşambayı aşka paketledim bugün. Sesinin alacasından, kalbimin rıhtımına park ettim onu...

Başkası sevilir mi ki? O varken bir başkası mümkün mü ki? Çiçekten böcekten doğadan pay alır da aşk; onun kalbi harflere değdikçe mutluluk kalbimde yuva kurmaz mı ki?

Sadece kalbinin rüzgarında salınmak isterim. Sadece kalbinin rüzgarında yaprak olmak isterim. Bir belalı başa aşk, bir varlığa ömür olmak isterim. Bilse bir...

Onun kalbinde demlenip varışa ulaşan sevda naçarlığı olup dizilirim belki akşama. Gecenin güftesi onu çalışırken bana.

Sen şimdi, merhabanın hoşluklarla salınıp kalpte can bulduğu sevgili, geniş bir varlığın yıllara meydan okuyan kalp müptelası; hatrının hep kalışında sakla beni.

Müebbet kalbimin ceza yediği suallere bir selam ver. Hep kalıp çok kal, hiç gitmeyip hep kal bende.

Seviyor şarkılarında salınıp güneşle merhaba diyen kuşlar uçuyor aşka, sevdanın dinlencesinde leylekler de söz ediyor kalbimden. Buradasın sevdiğim; kalbimin yamacındaki en taze gökyüzünde. Sana doğmak nasipse bana senden yana sevda rütbesi yükseliyor sevdiğim.

Bir günde on gün sever gibi, bir ömürde yirmi yıllık bekler gibi. Asrı saadetin kirpiklerinde canlandı gözlerimin yeşili; keşke sende de yalnızca ‘ben’ olabilseydi...

Dilara AKSOY